Що від мене хочеш, тихий смутку?
Чим і перед ким я завинив?..
Не впаде землі сирої грудка
Ще на мене довго в тиші злив.

Ще я буду сіяти неспокій,
І тривога болісна мине.
Може, день прийдешній, ясноокий
Зачарує ще не раз мене.

І тоді, мій лиховісний смутку,
Ти розтанеш, наче перший сніг.
...Мрії, мов синиці-жовтогрудки,
Знову сіли на життя поріг.